

Závěrečné slohové práce na téma: „Rozloučení se školou.“

Žáci z 9. A – 2023

.....

Rozloučení se školou

Nastal ten smutný, ale zároveň slavný a radostný okamžik.

Do této školy docházíme již devátým rokem. Ani jsme se tu pořádně nerozkoukali a najednou se nám mají otevírat brány do světa. Je až neuvěřitelné, jak ten čas letí. A my, letošní deváťáci, se s vámi nyní loučíme. Loučíme se s krásnými a klidnými časy základní školy, jež nás tu provázely. Je ovšem samozřejmé, že se sem tam vyskytly i nějaké ty krušné chvílky.

Každý jsme té naší školičce něco dali a něco hlubokého si z ní i odnášíme. Naučila nás všemu, snad dostatečně. Jistě, velký dík patří hlavně vstřícným, někdy i přísným učitelům. Opravdu vřele děkujeme.

Až vyletíme z hnízda do jiných škol, budeme jistě rádi vzpomínat. A teď i vám, mladším, přeji další úspěšné roky působení na této škole.

Daniel Morong, IX.A

Rozloučení se školou

Milí učitelé, spolužáci!

Přihlášky byly podány, my byli přijati na střední školy a už nám tak zbývá jedině: poohlédnout se zpět a rozloučit se. Není to ale až tak jednoduché, jelikož první stupeň si téměř nikdo nevybavuje.

Pokud bych měl zalovit v paměti a zavzpomínat na mé první setkání se školou, vzpomenu si na zápis do první třídy. Když jsem pak společně s ostatními prvňáčky 1. září 2014 nastoupil do první třídy do Základní školy v Hanušovicích, těšil jsem se na má první razítka a na mou první jedničku. První naší třídní učitelkou byla paní Mgr. Eva Kubíčková, které bych chtěl poděkovat za přípravu do dalších let na základní škole.

Snad nejkrásnějším dnem v první třídě byl den, kdy jsme dostali své první vysvědčení, většinou velkou jedničku. Jenže roky plynuly a vedle jedniček se na vysvědčení objevovaly i dvojky, trojky atd. Společně s báječným kolektivem jsme rostli, stávali se chytřejšími a jezdili na výlety. Jak léta plynula, končil první stupeň a začínal druhý, přibývaly nové předměty a noví spolužáci a také skvělá nová třídní učitelka Martina Svobodová. Paní učitelce bych jsem chtěl velice poděkovat. Vždy s námi řešila problémy na rovinu, pokaždé se nás zastala, prostě skvělá třídní učitelka.

Od šesté třídy jsme se museli začít více učit, ale některým se příliš nechtělo. Nestihli jsme se ani rozkoukat a už tu byla 9. třída. To byl asi nejtěžší rok, který jsme ve škole zažili. Čekalo nás nejtěžší rozhodnutí, na kterou školu se máme přihlásit. Rád bych poděkoval naší skvělé matematikářce - paní učitelce Pavle Rulíškové, která nás skvěle připravila na přijímací zkoušky z matematiky. A také naší skvělé češtinářce paní učitelce Vladimíře Žídkové za přípravu z českého jazyka a literatury. Po přijímacích zkouškách a následném čekání, zda se dostaneme na tu či onu školu, na kterou jsme se přihlásili, se nám všem ulevilo, když se nám všem ve schránkách objevilo rozhodnutí o přijetí.

Chtěl bych poděkovat všem paním učitelkám, ať už oblíbeným, či méně, kteří s námi měli pevné nervy a mnoho práce a úsilí. Přípravovali nás nejen na pubertu, ale i na budoucí studia ve středních školách. Děkujeme jim, že nám dali pomyslnou mapu, díky níž se na další, delší a těžší cestě životem neztratíme. A my se neztratíme, my ne!

Dominik Müller, IX.A

Rozloučení se školou

Nastala chvíle, kdy už jen přemýšlím nad tím, co jsem vlastně očekávala od základní školy.

A proto bych si touto poslední cestou chtěla připomenout devět let školní docházky.

Vše začalo v první třídě. Byly to dny, kdy jsme se všichni sešli v jedné třídě, kde jsme se učili číst, psát písmenka a počítat číslce. Měli jsme radost z našich prvních jedniček a razítek a hlavně z našeho prvního vysvědčení. Jenže postupem času roky utíkaly a my jsme byli starší. Učivo nám začalo přibývat a už nebylo tak lehké, jak jsme si mysleli. Začali jsme se učit naše dějiny, zázraky přírody, násobilku a mnoho dalších témat, která nám v životě budou jednou potřebná. Postupem času jsme všichni rostli a začínali si uvědomovat, jak čas letí. A ani jsme se nenadáli a byl tu 2. stupeň.

Bylo to období, kdy nám do života vstupovaly první lásky, rozpory, výlety a exkurze, které jsou nezapomenutelné, podobně jako seznamování s novými spolužáky, kteří k nám přišli z jiných škol nebo propadli. Bylo to pro mě zvláštní, krásné, ale i bezstarostné období.

S příchodem na druhý stupeň to bylo jiné. Učivo bylo těžší, také učitelé měli na nás větší požadavky. Ptali se nás, jaké máme představy do budoucna a na jaké školy půjdeme. My to však ještě nevěděli. Zároveň nastala, už ne bezstarostná, ale obtížná doba. Vypukla celosvětová pandemie a my přešli, tak jako druzí žáci, na distanční výuku. Nebylo to zrovna lehké období, ale i tak jsme to zvládli a po čase jsme se zase viděli všichni ve škole. Po roce nastala doba, kdy jsme se museli připravovat a uvědomovat si, jaké školy si vybereme. Začalo plno stresu, doučování učiva, které jsme zapomněli, nebo také nevěděli, jelikož nás některé čekaly přijímací zkoušky. Nakonec jsme to zvládli, uspěli a dostali se na vybrané střední školy.

Teď už nás čeká jen krásné, ale i náročné období, kdy pro nás naposledy zazvoní. Chtěla bych poděkovat za svoji bezvadnou třídu, kterou jsem za ty roky poznala. Byli jsme super kolektiv. Také za vše, co jsem s nimi prožila a že nikdy s nimi nebyla nuda. Díky i za zážitky a mnoho dalších věcí. Nadále bych chtěla poděkovat všem učitelům, kteří nás nejen do budoucna připravovali, ale že měli s námi velkou trpělivost, a hlavně pevné nervy, takže ještě jednou moc velké díky všem.

Byl to pro mě velký krok do života, když jsem úspěšně zvládla devět let na této základní škole.

Ellen Zippe, IX.A

Rozloučení se školou

Nastal rok 2023 a za několik dní pro nás zazvoní poslední zvonění na škole, na kterém jsme vyrůstali už devět let. Myslím si, že tyto roky nic a nikdo nenahradí a nikdy je znovu neprožijeme stejně. Na to, co se nám podařilo, co jsme vyvedli a co jsme prožili, tak na to se jen tak nedá zapomenout.

Všechno to začalo roku 2014 v první třídě, když ještě nikdo nevěděl, co se stane za těch devět let. V první třídě, kde jsme se učili základy neboli číst, psát a počítat. Tehdy se ještě všichni snažili o jedničku, razítko nebo i pochvalu. Časem se to ale změnilo na horší známky, které se už nám tolik nelíbily a rodičům už vůbec. Postupem času jsme se dostali do páté třídy. Byl to poslední ročník na prvním stupni. Každého to děsilo, protože jsme si mysleli, jaká to bude změna. Šestý ročník sotva začal, nastala celosvětová pandemie Covid-19. Tehdy se změnilo úplně všechno. Viděli a slyšeli jsme se jen přes kamery, museli jsme být zavření doma a doufali jsme, že se ještě uvidíme. Ty dva roky, které jsme strávili doma utekly jako voda a nastala osmá třída. Už jsme se museli pomalu rozhodovat, čím jednou budeme. V deváté třídě už jen hledáte tu pravou školu, která vám bude vyhovovat. Potom posíláte přihlášky, píšete přijímací zkoušky a pak už jen doufáte, že jste se dostali. Ani nevěřím, jak tento rok rychle uběhl. Za několik měsíců už budu jenom vzpomínat.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem našim bývalým třídním učitelkám a letošní třídní paní učitelce za výdrž s námi a pevné nervy. Také bych chtěla moc poděkovat učitelkám, které nás připravovaly na přijímací zkoušky z českého jazyka a literatury i z matematiky. Nejvíce bych chtěla poděkovat naší třídě, se kterou jsem se nikdy nenudila a zažila jsem s ní spoustu nezapomenutelných a krásných chvilí.

Karolína Vojtková, IX.A

Rozloučení se školou

A je to tady! Školní rok se chýlí ke konci. Většina žáků už ví, kam povede jejich životní cesta. Na této škole jsem začala studovat na jaře roku 2022. Od samého začátku byli všichni učitelé, i přes mé potíže s českým jazykem, velmi přátelští a milí, za což jsem jim velmi vděčná.

Začátek 9. třídy dal jasně najevo, že to bude v tomto roce mnohem těžší než vloni. Zahájili jsme přípravu na přijímací zkoušky z českého jazyka a literatury i matematiky. Mnozí se velmi snažili a dosáhli dobrého výsledku. Jsem velmi vděčná za zkušenosti a znalosti, které mi dala Základní škola v Hanušovicích.

Přeji všem svým spolužákům, aby našli své místo na tomto světě a byli šťastní.

Olena Kobirnichenko, IX.A

Rozloučení se školou

Milí rodiče, učitelé, spolužáci!

Rok se s rokem sešel a stejně jako před 9-ti lety, kdy nám dávala paní učitelka naše první vysvědčení, tak i dnes dostaneme poslední vysvědčení na Základní škole v Hanušovicích.

Pokud bych měl zalovit v paměti a zavzpomínat na mé první setkání se školou, vzpomenu si na zápis do první třídy. Když jsem pak společně s ostatními prvňáčky 1. září 2014 nastoupil do první třídy, těšil jsem se na mé první razítka a na mou první jedničku.

Snad nejkrásnějším dnem v první třídě byl den, kdy jsme dostali své první vysvědčení, většinou samé jedničky. Jenže roky plynuly a vedle jedniček se na vysvědčení objevovaly i dvojky, trojky atd. Společně s báječným kolektivem jsme rostli, stávali se chytřejšími (občas jsme i zlobili) a jezdili na výlety. Jak léta plynula, končil první stupeň a začínal druhý, přibývaly nové předměty a noví spolužáci a také noví učitelé. Od šesté třídy jsme se museli začít víc učit, ale některým se moc nechtělo.

Nestihli jsme se ani rozkoukat a už tu byla 9. třída. To byl asi nejtěžší rok, který jsme ve škole zažili. Čekalo nás nejtěžší rozhodnutí, na kterou školu se máme přihlásit. Po přijímacích zkouškách a následném čekání, zda se dostaneme na tu či onu školu, na kterou jsme se přihlásili, se nám všem ulevilo, když se nám všem na stránkách škol objevilo rozhodnutí o přijetí.

A proto chci touto cestou moc poděkovat všem pedagogům, žákům i rodičům za pomoc a trpělivost, kterou s námi museli mít celých devět let, a i oni jsou rádi jako my, že se nám to všem tak podařilo.

Marek Koletschka, IX.A

Rozloučení se školou

Přihlášky byly podány, my byli přijati na střední školy a už nám tak zbývá jedině: poohlédnout se zpět a rozloučit se. Není to ale až tak jednoduché, jelikož první stupeň si téměř nikdo nevybavuje. Mnoho lidí odcházelo, přicházelo, nebo se dokonce vracelo...

Na přechod na druhý stupeň se nás snažila připravit paní učitelka Mgr. Anna Podgrabinská. Tehdy z patra nejnižšího jsme se přesunuli do patra nejvyššího a z nejstarších se z nás zase stali nejmladší na II. stupni. Nějaký čas nám trvalo si zvyknout na to, že každý předmět učí jiný učitel, a že každý předmět se učí v jiné učebně. Bylo to fajn. Jak šel čas, došli jsme s podobnými zážitky až do deváté třídy. Teď nastal čas loučení, závěrečné vysvědčení, poslední oběd ze školní jídelny a poslední setkání s našimi mladšími spolužáky a s učiteli. Někteří s námi i odchází. Ale naši učitelé jsou ti, za kterými se většina z nás bude ráda vracet. I když jsme občas nadávali a neshodovali se s nimi, tak musíme uznat, že právě oni nás naučili, jak se s mnoha „problémy“ poprat, že v životě nepůjde vše tak, jak si budeme přát, že v životě nebudeme spolupracovat jen s lidmi, se kterými vycházíme, ale i s lidmi, kteří nám „lezou krkem“, že plnit povinnosti se vyplácí. Těch 9 let, co jsme tu byli spolu, jsme si užili a pro nás nastává další etapa našeho života. Odcházíme na střední školy a učiliště. Určitě se bojíme, ale my všichni to zvládneme a až se zase po několika letech sejdeme, budeme si vyprávět další zážitky z našich středoškolských životů. Navždy si budeme pamatovat prostředí, kde jsme vyrůstali. Samozřejmě si za X desítek let nebudeme pamatovat každý školní výlet, každou hloupost, co kdo provedl. Ale navždy si budeme pamatovat, s jakými lidmi jsme tu strávili devět let.

Poděkovat bychom tímto chtěl všem, kteří nás v průběhu školní docházky tyto předměty učili, a to paním učitelkám Aleně Divišové, Anně Láníkové, Marianě Felnerové, Anetě Suchánkové, a především paní učitelce Vladimíře Žídkové a Pavle Rulíškové za vzornou přípravu na přijímací zkoušky z českého jazyka a literatury a matematiky.

Vím, že to s námi někdy nebylo úplně nejlepší a že ne každý den byl procházkou růžovou zahradou, ale společně a úspěšně jsme všichni došli do naší cílové rovinky. Všichni si můžeme říct, že jsme to dokázali a s úspěchem jsme ukončili základní školu! Naše cesty se brzy rozdělí a už se nikdy nemusíme setkat. Doufáme, že na nás budete vzpomínat s radostí a s úsměvem na tváři! Děkuji vám za nádherných devět let! Závěrem bych chtěl dodat, že tato škola nás hodně naučila, ale také ukázala, za čím si máme stát a věřit, že to dokážeme.

A my to opravdu dokážeme!!!

Matěj Müller, IX.A

Rozloučení se školou

Právě je 4. června 2023 a do posledního zvonění pro nás deváťáky už zbývá jen poslední měsíc. Sama nemůžu uvěřit, že už jsme téměř na konci devítileté povinné školní docházky a už za chvíli si každý půjdeme svou vlastní cestou.

Našich společných 9 let začalo 1. září 2014. Za třídní učitelku jsme dostali paní učitelku Evu Kubíčkovou, se kterou jsme se učili první písmenka a čísla. Měla s námi vždy trpělivost a byla na nás velice hodná.

Všichni jsme se začali navzájem poznávat a hledat si nové kamarády. Uběhla první, i druhá třída a přišla třetí, ve které nás čekal náš první cizí jazyk: angličtina. Myslím, že jsme se všichni jako malí těšili, až doma předvedeme, jak mluvíme anglicky a vytáhneme se i třeba před našimi mladšími sourozenci a rodinou. Angličtina ovšem nebyla jediná nová věc, která nás čekala ve třetí třídě. Museli jsme se připravovat i na čtvrtou třídu, ve které nás čekaly i nové vyučovací předměty.

Tři roky ve škole uběhly jako voda a my nastupovali do čtvrté třídy, kde nás přivítala paní učitelka Delana Mikulášová. Všichni jsme byli napjatí, jak to bude dál, protože jsme se s paní učitelkou navzájem neznali a nevěděli jsme, co od sebe máme čekat. S paní učitelkou byla vždy legrace a mohli jsme se s ní bavit o všech různých tématech. Paní učitelka s námi byla po dobu jednoho roku. V páté třídě nás měla paní učitelka Anna Podgrabinská. Byla to velmi hodná paní učitelka. I když to s námi neměla někdy lehké, přesto to s námi zvládla. S paní učitelkou to uběhlo jako voda a přišla šestá třída.

A bylo to tady... Nastoupili jsme na druhý stupeň. Mohla bych říct, že jsme opravdu vyhráli naši novou třídní učitelku - paní učitelku Martinu Svobodovou. Byla na nás velmi hodná. Měli jsme ji všichni velmi rádi. V šesté a sedmé třídě ale nastala doba COVID -19. Museli jsme být doma a učit se formou on-line. V osmé třídě nám přibyl nový předmět. Měli jsme na výběr mezi ruským a německým jazykem. Také jsme měli opět novou paní učitelku Marianu Felnerovou. Měla to s námi celkem těžké, ale zvládla to. Přibýlo nám také odpolední vyučování a my pochopili, že se opravdu už musíme snažit a že známky v osmém a příštím devátém ročníku jsou velmi důležité. Teď zpět k pandemii ...V téhle situaci, ve které jsme se neviděli, jsme všichni vyrostli a na konci sedmé třídy, kdy jsme se už vraceli do školy, jsme se téměř nepoznávali. I když jsme se skoro dva roky neviděli, i tak se v čase, kdy jsme mohli chodit do školy, uskutečnilo hodně společných věcí. Postupně ubíhaly vysvědčení, společné školní akce, radosti i problémy a pomalu, ale jistě jsme se dostávali k poslednímu roku na naší základní škole.

Od začátku školního roku 2022/23 jsme museli začít řešit přihlášky na střední školy i učiliště a začít se učit na největšího strašáka deváté třídy, kterým byly pro některé z nás přijímací zkoušky. V tomto období nám pomáhali nejvíce paní učitelka Vladimíra Žídková a Pavla Rulíšková. Všechny paní učitelky nás celou dobu uklidňovaly a byly na nás příjemné a tolerantní. Na přijímací zkoušky nás připravily výborně a myslím, že se nám to všem povedlo.

Tímto bych chtěla moc poděkovat všem učitelkám i učitelům za to, co nás učili celých devět let a měli s námi pevné nervy. Patří vám moje velké díky. Zvláště děkuji za velkou podporu a důkladnou přípravu na přijímací zkoušky. A nakonec bych chtěla poděkovat paní učitelce Vladimíře Žídkové, která na mě byla vždy hodná a vždy mi zvedla náladu.

Děkuji i všem mým spolužákům za devět let v této škole a přeji vám do života mnoho štěstí a úspěchů.

Rozloučení se školou

Tak je to tady! Konec pro nás deváťáky. Není to tak dlouho, co jsme přišli do první třídy a už zase odcházíme.

Některá léta byla lehčí a některá zase složitá, ale hlavní je, že jsme byli všichni přijati na studium ve střední škole, kterou jsme si vybrali.

Naším časem na Základní škole v Hanušovicích nás provázelo mnoho učitelů. Všem bych chtěl poděkovat za to, že to s námi zvládli.

S mou třídou jsme tvořili dobrý kolektiv a za to bych jim chtěl také poděkovat.

Nebude to tak dlouho trvat a školu opustíme. Na dalších středních školách budeme už jen vzpomínat na naši základní školu, mnozí v dobrém, jiní ve zlém...

Pavel Klimeš, IX.A

Rozloučení se školou

Rozloučení se školou je přechod do nového období života, který může být plný emocí. S odchodem ze školy se loučíme s přáteli, s učiteli a s mnoha dalšími lidmi, kteří nás ovlivnili a pomohli nám stát se tím, kým jsme dnes. Přestože se můžeme cítit smutní, je to také příležitost poděkovat těm, kteří nás podporovali a pomohli nám dosáhnout našich cílů. Když se ohlížíme zpět, můžeme si uvědomit, jak mnoho jsme se naučili a jaké jsme si osvojili dovednosti. Tyto zkušenosti a znalosti nám pomohou na naší cestě životem a připraví nás na to, co nás čeká v budoucnosti. Jak léta plynula, končil první stupeň a začínal druhý, přibývaly nové předměty a noví spolužáci a také nová třídní učitelka, paní Mariana Felnerová. Od šesté třídy jsme se museli začít víc učit, ale některým se příliš nechtělo. Nestihli jsme se ani rozkoukat a už tu byla 9. třída. To byl asi nejtěžší rok, který jsme ve škole zažili.

Čekalo nás nejtěžší rozhodnutí, na kterou školu se máme přihlásit. Hodně nám v tom pomohla a ulehčila nám rozhodování paní učitelka Vladimíra Žídková. A proto chci touto cestou velmi poděkovat všem pedagogům, žákům i rodičům za pomoc a trpělivost, kterou s námi museli mít celých devět let. I oni jsou rádi jako my, že se nám to všem tak skvěle podařilo.

Šimon Varga, IX.A

Rozloučení se školou

Milí učitelé, spolužáci!

Rok se s rokem sešel a stejně jako před 9-ti lety, kdy nám dávala paní učitelka naše první vysvědčení, tak i dnes dostaneme poslední vysvědčení na Základní škole v Hanušovicích. Pokud bych měl zalovit v paměti a zavzpomínat na mé první setkání se školou, vzpomenu si na zápis do první třídy. Těšil jsem se na má první razítka a na mou první jedničku.

Snad nejkrásnějším dnem v první třídě byl den, kdy jsme dostali své první vysvědčení, většinou velkou jedničku. Jenže roky plynuly a vedle jedniček se na vysvědčení objevovaly i dvojky, trojky atd. Společně s báječným kolektivem jsme rostli, stávali se chytřejšími a jezdili na výlety.

Jak léta plynula, končil první stupeň a začínal druhý, přibývaly nové předměty a noví spolužáci a také nová třídní učitelka, paní Mariana Felnerová. Od šesté třídy jsme se museli začít víc učit, ale některým se příliš nechtělo. Nestihli jsme se ani rozkoukat a už tu byla 9. třída. To byl asi nejtěžší rok, který jsme ve škole zažili.

Čekalo nás nejtěžší rozhodnutí, na kterou školu se máme přihlásit. Velmi nám v tom pomohla a ulehčila nám rozhodování paní učitelka Vladimíra Žídková. A proto chci touto cestou moc poděkovat všem pedagogům, žákům i rodičům za pomoc a trpělivost, kterou s námi museli mít celých devět let. I oni jsou rádi jako my, že se nám to všem tak dobře podařilo.

Štěpán Varga, IX.A

Rozloučení se školou

Pro nás všechny ve škole něco končí, a to nejen měsíc červen, ale i školní rok 2022/2023. Blíží se závěr pro nás "devátáky". Tento měsíc byl totiž naším posledním měsícem na základní škole. Každoročně jsme se tak jako ostatní žáci těšili na konec školního roku a začátek letních prázdnin. Letos poprvé cítíme určité rozpaky a nejen čisté nadšení z nadcházejících prázdninových dnů. Musíme se rozloučit s částí svého života a zároveň přivítat novou životní etapu, ale jak se říká, když něco končí, něco nového začíná.

Za měsíc budeme na naši Základní školu v Hanušovicích jen vzpomínat. Na to, co se nám podařilo, co jsme vyvedli, na kamarádství, na společné průšvihy, na Vás učitele, ke kterým jsme byli mnohokrát velmi kritičtí a měli jsme pocit, že toho, co po nás chcete, je příliš, že je to zbytečné a že nás vlastně trápíte. Neumíte si představit, jak jsme si navzájem říkali, že se už velmi těšíme na konec tohoto utrpení, ale většina z toho byla pro naše dobro. Byla to příprava na přísnější přístup na středních školách, ale i pro celý budoucí život.

Nejtěžší pro nás bude rozloučit se s kamarády i s učiteli, které jsme potkávali ve škole celých devět let. Nejvíc ze všech učitelů bych chtěl poděkovat paní učitelce Pavle Rulíškové za výborné hodiny matematiky, ve kterých jsme se hodně naučili. Zároveň bych chtěl poděkovat mé třídě IX.A, ve které byla zábava a skvělá spolupráce při hraní sportovních her. Zažili jsme i časté hádky, které se časem vyřešily.

Mějte se hezky a snad zase někdy příště. Tak zdar!!!

Vojtěch Miko, IX.A

Milí učitelé, žáci a rodiče.

Je to tu! Poslední rok na této škole. Nemůžu uvěřit, že už je to devět let. Uteklo to jako voda. V roce 2014 jsme nastoupili do první třídy Základní školy v Hanušovicích. Pamatuji si jen malé záblesky z toho, kdy jsem poprvé poznala ostatní své spolužáky a naši první třídní učitelku. Většina dětí se znala, protože chodily do stejné mateřské školy. Já chodila do jiné, takže jsem se těšila, až se seznámím s novými kamarády. Hodně jsme se toho naučili, například číst, psát, počítat a mnoho dalšího.

První stupeň jsme měli za sebou a přišel na řadu druhý. Učitelé nás upozorňovali, že učení bude těžší a také bychom se měli lépe chovat. Pomalu, ale jistě začala puberta, takže jsme neměli náladu téměř na nic. I tak jsme se museli snažit, abychom měli dobré známky na vysvědčení, protože se to počítalo k přijetí na střední školu.

Na ty roky, co jsem prožila se svou třídou, budu ráda vzpomínat. Bude mi to chybět, ale otvírá se mi další kapitola mého života. Chci popřát všem letošním osmákům hodně štěstí s přijímacími zkouškami a s výběrem škol. Moc ráda bych také chtěla poděkovat pedagogům, kteří nám pomohli s přípravou na přijímací zkoušky, a tou je paní učitelka a výchovná poradkyně Vladimíra Žídková a paní učitelka Pavla Rulíšková. Poděkování náleží i všem našim třídním vyučujícím, kteří nás učili.

Tímto bych se s Vámi chtěla rozloučit. Zase někdy neshledanou!

Viktorie Miková, IX.A